

Проте, зважаючи на соціальну значущість системи охорони здоров'я та наявність значної кількості правопорушень і зловживань у цій сфері, діяльність громадського контролю потребує більшої активізації і підтримки з боку держави, яка має буди зацікавлена у захисті суспільства від корупції.

Література:

1. Громадський контроль як механізм попередження порушень у сфері охорони здоров'я [Електронний ресурс] // Режим доступу: – <http://www.viche.info/journal/1667/>.
2. Звіт про виконання Зведеного бюджету України станом на 1 січня 2011 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.trazery.gov.ua>.
3. Шаг вперед, два назад [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://www.apteka.ua/article/115626>.
4. Реформування системи охорони здоров'я в Україні: організаційне, нормативно-правове та фінансово-економічне забезпечення К., НІСД, 2011. – 41 с.
5. Тіньова економіка в Україні: масштаби та напрямки подолання. – К.: НІСД, 2011. – 31 с.
6. Как у нас воруют здравоохранение [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.pravda.ru/economics/rules/lobbyists/01-02-2006/75453>.

Квасниця О. В.

викладач кафедри фінансів

ВЕКТОРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ДЕРЖАВИ ЩОДО РОЗВИТКУ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

Державна підтримка малих підприємств включає реалізацію спеціальних заходів щодо створення сприятливих умов діяльності малих підприємств та розвитку даного сектору економіки в цілому. Сприяння та підтримка малих підприємств є самостійною складовою державної економічної політики в багатьох країнах ЄС. В Україні державна фінансова допомога малим підприємствам проводиться в рамках державних цільових програм підтримки малого підприємництва за рахунок бюджетних коштів. Однак ці програми не стали дієвими інструментами фінансової підтримки малих підприємств, що пов'язано з незначними фінансовими можливостями викликаними обмеженими ресурсами держави.

Стимулювання процесів розвитку малих підприємств потребує формування цілісної державної політики та додаткових заходів, спрямованих на стимулювання і підтримку приватної ініціативи та малих підприємств, сприяння входженню на ринки нових економічних суб'єктів.

Основними напрямками державної політики розвитку малих підприємств повинно бути створення умов, які б забезпечили: системність механізмів державного регулювання розвитку малих підприємств; цілеспрямованість та адресність підтримки суб'єктів малих підприємств шляхом вибору пріоритетів та концентрації ресурсів для їхньої реалізації; рівноправність доступу суб'єктів малих підприємств усіх до фінансових, матеріальних, природних інформаційних та інших ресурсів [3, с. 247].

Відтак, векторами реалізації такої політики повинні стати:

- забезпечення надійної правової захищеності підприємницької діяльності та малих підприємств;

- зменшення податкового навантаження на заробітну плату;

- спрощення процедур оподаткування, скорочення кількості податкових платежів і покращення системи податкового регулювання, так як впровадження нового Податкового кодексу ще більше посилює тиск на малий бізнес, що ставить його під загрозу знищення, а тому, для не допущення цього, чинну систему оподаткування малих підприємств та підприємців необхідно удосконалювати;

- вжиття адресних заходів щодо створення цільових податкових стимулів щодо малих підприємств, які здійснюють інноваційну діяльність;

- для створення сприятливого середовища для розвитку малих підприємств необхідно привести коло підприємств, що працюють відповідно до умов спрощеного режиму оподаткування до критеріїв мікропідприємств у ЄС. Для цього необхідно внести відповідні зміни до Господарського Кодексу України [1, с. 110];

- створення законодавчо-нормативних умов, для одержання необхідних кредитів і позичок від банків та інших фінансових установ;

- перехід від поодиноких фактів фінансової підтримки окремих суб'єктів підприємницької діяльності до створення прозорої системи надання допомоги та пільгового кредитування державою (позитивним початком є виплата центром зайнятості одноразової допомоги по безробіттю для заняття підприємницькою діяльністю);

– розробки разом з банківськими установами заходів щодо полегшення доступу малих підприємств до банківського фінансування, зокрема до спеціальних схем кредитування для довгострокового інвестиційного фінансування, включаючи тривалі пільгові періоди, кредитні гарантії у рамках приватно-державних програм, орієнтованих на малі підприємства, і сприятливі правила прийняття заставного забезпечення;

– запровадження ефективних інструментів страхування підприємницької діяльності;

– створення законодавчого поля для іпотечного кредитування, інноваційного (венчурного) фінансування та лізингу, а також заснування за участю держави кредитно-гарантійної установи стимулювання малого підприємництва;

– застосування механізмів пільгової оренди малими підприємствами вільних (не завантажених) виробничих потужностей та обладнання державних підприємств;

– залучення малих підприємств на конкурсних засадах до участі в тендерах державних закупівель (при лімітуванні участі великих підприємств);

– створення спеціальних митних центрів, які повинні сприяти зовнішньоекономічній діяльності малих підприємств (наприклад, на базі торговельно-промислових палат) [2, с.5 8];

– реалізація національно-освітньої програми з питань підприємництва;

– стимулювання духу підприємництва, зокрема серед молоді, надання їй допомоги в розумінні можливостей, що відкриваються перед нею саме завдяки підприємству;

– зниження бар'єрів на шляху розширення діяльності малих підприємств за кордоном;

– здійснення інтеграційних процесів у малому бізнесі.

Наведені напрями реалізації дій держави щодо розвитку малих підприємств дозволять розширити сферу діяльності малих підприємств, збільшити кількість зайнятих у них осіб та сприятимуть соціально-економічному розвитку країни.

Література:

1. *Ляшенко В. І.* Вплив Податкового кодексу України на розвиток малого підприємництва: експертні оцінки на етапах обговорення, прийняття та внесення змін / В. І. Ляшенко, А. А. Просуленко // Вісник економічної науки України. – 2011. – №2. – С.93–111.
2. *Орлова В.* Теоретико-методологічні основи підтримки малого бізнесу [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Skhid/2011_7/2.pdf.
3. *Полівчак В. С.* Зовнішнє середовище розвитку комерційного бізнесу / В. С. Полівчак // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.4. – С. 244–251.

Клімчик В. В.

викладач кафедри фінансів

ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ТА ЇЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Кардинальні зміни, що поетапно відбулися в економіці України після проголошення незалежності держави, суттєво підвищили роль зовнішньоторговельного фактора в її розвитку. Так, на етапі реформування економіки і здійснення процесу становлення ринкового механізму активний розвиток зовнішньоторговельної діяльності був одним із чинників пом'якшення наслідків спаду виробництва. Через обмеженість платоспроможного попиту на внутрішньому ринку експортна діяльність була і залишається важливим фактором розвитку значної кількості українських підприємств та залучення до процесу виробництва значної кількості виробничих ресурсів і робочої сили.

Надходження від зовнішньоторговельних операцій займають значну питому вагу у доходах Державного бюджету України. Оскільки трансформаційні процеси пов'язані зі спадом виробництва на певний період часу, звужують базу податкових надходжень із внутрішніх джерел, тому зовнішні джерела надходжень відіграють все більш помітну роль у формуванні доходів бюджету (табл. 1). Така надвисока залежність економіки України від зовнішнього ринку зумовлює формування фінансових ресурсів держави і суб'єктів господарювання від результативної .